

С Решение № 229 от 16.07.2020 г. по адм.н.д. № 522/2020 г. на Районен съд – Монтана е потвърдено наказателно постановление, с което е наложена имуществена санкция на дружество за нарушение по Закона за мерките за изпиране на пари („ЗМИП“). Решението е потвърдено с Решение от 16.11.2020 г. по к.адм.н.д. № 428/2020 г. на Административен съд – Монтана.

Дружеството притежава качеството задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, тъй като е финансова институция по смисъла на Закона за кредитните институции.

Нарушението се изразява в това, че като задължено лице финансовата институция **е следвало да идентифицира** свой клиент по Договор за кредит **преди** сключването му, съгласно изискванията на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, а именно - **чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.**

Вместо да извърши идентификация чрез изискване на официален документ, финансовата институция е снела копие единствено от удостоверение за пребиваване на гражданин на ЕС. Съгласно ЗМИП, **документите за пребиваване и СУМПС не са официални документи за самоличност**, поради което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

Съдът посочва, че ЗМИП задължава своите адресати, в това число и финансовите институции, да прилагат мерките за комплексна проверка на клиентите при установяване на делови взаимоотношения. **Тези мерки са с превантивна цел и целят предотвратяване на злоупотреби.**

Касационната инстанция констатира също, че деянието не е извършено инцидентно. Напротив - такова деяние е извършено при идентификацията на три други физически лица, а несанкционирането на тези нарушения по определения от закона ред е ирелевантно. **Последващо извършени от дружеството действия по идентификация на лицата не променят фактическите обстоятелства на деянието, тъй като административните нарушения вече са извършени.**

Решение от 16.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 428 / 2020 г. на V състав на Административен съд – Монтана

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ОГНЯН ЕВГЕНИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: РЕНИ СЛАВКОВА

СОНЯ КАМАРАШКА

СЕКРЕТАР: ПЕТЯ ВИДОВА

ПРОКУРОР: ГАЛЯ АЛЕКСАНДРОВА

Като разгледа докладваното от СЪДИЯ РЕНИ ЦВЕТАНОВА, КАНД № 428 по описа за 2020 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 208 от АПК.

С Решение № 229 от 16 07 2020 г. по АНД № 522/2020 г. на районен съд гр. Монтана, е потвърдено Наказателно постановление № 38-10/19.03.2020 г. на Председателя на ДАНСНПП, с което на "Б.Е.Д.К." ООД, *** е наложена имуществена санкция, затова че, в качеството си на задължено лице по Закона за мерките срещу

изпирането на пари /ЗМИП/, не е идентифицирало У*** Ш*** Н*** - кредитополучател по договор за кредит, в който смисъл са изискванията на закона.

В законния срок против решението е подадена касационна жалба от административнонаказаното дружество. Твърди, че неправилно първоинстанционният съд приема, че характерът на засегнатите обществени отношения, свързани с мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение изключва, независимо от практиката, прилагането на чл. 28 от ЗАНН и съответно квалифицирането на процесния случай като маловажен. Тази разпоредба е обща и приложното ѝ поле не може да бъде дерогирано на посоченото основание. Няма обществени отношения, които само поради своето естество изключват прилагането на чл. 28 от ЗАНН. Всяко такова твърдение е неправилно тълкуване и прилагане на закона. Кредитирайки този подход на ДАНС първоинстанционният съд ограничава гарантираното от закона право на защита и възможността за справедлив процес. Приемайки, че с оглед на отношенията, които ЗМИП цели да гарантира, не е необходимо наказващият орган да извърши отграничаване на маловажните случаи, както е посочено ясно в Тълкувателно решение № 1/12.12.2007г. на ВКС се установява, че ДАНС, като контролен орган по отношение на спазването на ЗМИП стои над закона. Вярно е, че за осъществяване на състава на чл. 53, ал. 1, във вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП не се изисква настъпването на вредни последици, но в конкретния случай посоченото неизпълнение не е с естество да засегне регулираните от ЗМИП обществени отношения, тъй като Б.е.Д.К. ООД не е negliжирало задълженията си, а е идентифицирала кредитополучателя посредством предоставеното и снето копие от удостоверение за постоянно пребиваване, чийто срок на валидност не е изтекъл, като същото съдържа в пълнота данните изискуеми по чл. 53, ал. 2, т. 1-5 ЗМИП. Принципно е вярно, че разрешението за пребиваване не представлява официален документ за самоличност по смисъла на Закона за българските лични документи и ЗМИП, но трябва да се вземе под внимание, че демонстрираният краен подход на отричането му, не отчита обстоятелството, че законодателят предоставя възможност в случаите, когато в официален документ за самоличност не се съдържат всички данни по ал. 2, събирането на липсващите данни да се извършва чрез предоставяне на други официални документи за самоличност или други официални лични документи, чиито срок на валидност не е изтекъл и на които има снимка на клиента, и снемане на копие от тях (чл. 53, ал.5 ЗМИП), т.е. в определени хипотези удостоверението за постоянно пребиваване е определено от закона като документ, който при нужда би могъл да послужи за идентификацията на физическо лице. Също така на етапа на съдебното следствие не са представени доказателства за наличието на други нарушения на ЗМИП, санкционирани с влезли в законна сила Наказателни постановления, които биха завишили степента на обществена опасност на Дружеството и на неизпълненото правно задължение, предмет на настоящото производство, което мотивира извод, че се касае за инцидентност на противоправното бездействие. Ето защо, неизпълнението на посоченото правно задължение само формално изпълва признаците на нарушението по чл. 53, ал.1 във връзка с чл. 15, ал.1 ЗМИП, но не разкрива достатъчна по интензитет степен на обществена опасност, която да оправдава неговото санкциониране. То не разкрива никаква степен на обществена опасност, тъй като целта на закона е изпълнена изцяло и идентификацията на лицето е извършена. Повече от очевидно неизпълнението на визираното правно задължение по никакъв начин не е препятствало идентификацията на клиента и не е довело до компрометиране на целите на ЗМИП. Всички изброени обстоятелства, преценени самостоятелно и в съвкупност, мотивират несъмнен извод, че процесният случай е маловажен и наказващият орган е допуснал порок, изключвайки хипотезата за преценка, относно приложимостта на чл. 28 от ЗМИП, който порок е потвърден и пренесен в първоинстанционното решение. Конкретната

обществена опасност на неизпълненото от Дружеството правно задължение е преувеличена и оценена едностранно и представляват неправилна и непропорционална реакция на упражняване на държавна принуда. Фактът на образуваното административнонаказателно производство е напълно достатъчен да формира в съзнанието на законните представители на Б.е.Д.К. ООД задължение за въздържане на други нарушения, както и съзнание за необходимостта от спазване на установения в страната правов ред (данни в очертаната насока са налични по делото, имайки предвид представените задължителни указания до служителите на Дружеството, касаещи идентификацията на клиентите в съответствие с изискванията на ЗМИП). Моли отмяна на решението и отмяна на Наказателното постановление.

Ответната страна, в писмено становище оспорва жалбата и моли решението на районния съд да остане в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура Монтана дава мотивирано заключение, че жалбата е неоснователна и предлага решението на въззивния съд да бъде потвърдено като правилно, мотивирано и обосновано. В хода на проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Установена е изцяло фактичката обстановка, която правилно е описана в диспозитива на издаденото НП и която не указва на маловажност на извършеното деяние. Възраженията в касационната жалба са навеждани и пред районния съд, който ги е обсъдил и правилно отхвърлил.

Жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения срок, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Настоящият касационен състав при административен съд Монтана след като обсъди наведените в жалбата основания и при извършената служебна проверка на обжалваното решение, съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК намира за установено следното:

За да потвърди издаденото НП, районният съд приема, че на 12.08.2019г. в гр. Монтана между оспорващото дружество, в качеството си на кредитор, "Б.е.Д.к." ООД, ЕИК * и У*** Ш*** Н***, ЕГН * в качеството си на кредитополучател, е сключен Договор за кредит с номер МАХ 500020176, без дружеството, като задължено по смисъла на ЗМИП лице, да извърши идентификация на кредитополучателя. Дружеството е вписано в Регистъра на БНБ като финансова институция с Удостоверение № BGR00250 и се представлява от Б*** К*** Б*** и С*** И. Г***. При извършена от служител на ДАНС проверка е установено, че на различни дати през 2019 г. дружеството е сключило четири броя договори за кредит с различни физически лица, без да изиска от тях личните им документи от държавата, на която те са граждани. Изискани са само разрешенията за временно пребиваване, издадени от Министерството на вътрешните работи. **Въз основа на така установената фактическа обстановка, този съд приема, че административнонаказателното производство е започнало и завършило при спазване на материалноправните разпоредби по ЗМИП и процесуалните правила, разписани в ЗАНН. Оспореното НП е издадено от компетентен орган, съгласно чл.123 на ЗМИП, според който текст "наказателните постановления се издават от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", като в случая, актът е издаден именно от председателя на ДАНС в рамките на възложената му от ЗМИП компетентност. НП е издадено срещу задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП - финансова институция по смисъла на Закона за кредитните институции. Установеното административно нарушението е формално и преценката за наличието и значителността, респективно липсата и незначителността на вредни последици не представлява смекчаващо отговорността обстоятелство, което да влияе на обществената опасност в контекста на легалната дефиниция на маловажния случай по чл. 93, т. 9 от НК. От събраните доказателства не са налице и смекчаващи отговорността**

обстоятелства, които да обуславят по-ниска степен на обществена опасност на извършеното нарушение, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Обществените отношения по регулиране на финансово-стопанската сфера имат за цел недопускане оцетяването на фиска, включително използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, което в съвременните условия следва да се реализира и чрез превантивни мерки. Такива са именно предвидените в ЗМИП мерки за превенция срещу използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение. Характерът на тази дейност, като такава с приоритет в държавно-регулираните отношения е дала отражение в удължения срок за съставяне на АУАН по извършени нарушения по ЗМИП (чл.34, ал.2 от ЗАНН) размера на предвидената от законодателя санкция (чл.116 от ЗМИП) и други видове гаранции, свързани с нормативно изискване за събирането или декларирането на определени данни или приемане на специални правила, които следва да се извършат под страх от административнонаказателна отговорност. Ето защо предвид приоритетния характер на тази дейност в държавно-регулираните отношения, съдът намира, че в случая е неприложима разпоредбата на чл. 28, б. "а" от ЗАНН. Наложено административно наказание "имуществена санкция" е в минимален размер - 5 000 лева, поради което наказващият орган е съобразил характера и тежестта на нарушението с целта при налагане на административното наказание, съгласно чл.12 от ЗАНН, а именно постигане на превантивен и предупредителен ефект на наказанието към спазване на установения правен ред. Относно наведените в жалбата твърдения за наличие на процесуални пороци в АУАН и НП, съдът намира същите за неоснователни, неподкрепени от събраните по делото доказателства. Твърди се, че от съдържанието на АУАН не става ясно мястото на извършване на нарушението, като жалбоподателят игнорира факта, че проверката от страна на органите на ДАНС е извършена по документи. В приложеното копие на процесния договор, от страна на дружеството - като мястото на сключването му, е отбелязано: "Днес, 12.08.2019г., в гр. Монтана", следователно едва ли за "Б.Е.Д.К." ООД остава неясно кое е това място, където е сключило договора си в гр. Монтана. Допълнително, проверка в официалния сайт на дружеството показва, че т.нар. "представителен офис" е един на територията на гр. Монтана. В жалбата се твърди и нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5, а именно липса на доказателства за извършеното нарушение, като на стр.3/9, трети абзац, АНО е изброил доказателствата, които е събрал, изследвал и обсъдил във връзка с извършеното нарушение.

При разглеждане на делото районният съд не е допуснал съществени процесуални нарушения на съдопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на постановеното решение. Фактичката обстановка е правилно установена и въз основа на нея са изведени обосновани и логични правни изводи, които изцяло се споделят от настоящия състав, към които мотиви съдът препраща, съгласно чл. 221, ал. 2 от АПК.

В касационната жалба единствените възражения, които се навеждат са по неприложимостта от АНО и въззивния съд на нормата на чл. 28 от ЗАНН, предвид наличието на условията за това.

Съгласно чл. 28 от ЗАНН - За маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Съгласно чл. 11 от ЗАНН - По въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго.

Съгласно чл. 93, т. 9 от НК - Указаните по-долу думи и изрази са употребени в този кодекс в следния смисъл: "Маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

В случая извършеното деяние, така както е описано в съставените актове по същество представлява бездействие, изразяващо се в неизвършване на идентификация на лицето У*** Ш*** Н***, ЕГН * каквото задължение касаторът - "Б.е.Д.к." ООД има по смисъла на ЗМИП, във връзка с установяване на делови взаимоотношения по повод на сключен Договор за кредит. Така описаното деяние е правилно квалифицирано като нарушение по смисъла на чл. 53, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, според които норми идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация се извършва преди установяването на делови взаимоотношения, чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. В § 1, т. 12 от ДР на ЗМИП изчерпателно са изброени официалните документи за самоличност, въз основа на които лицата могат да бъдат идентифицирани. В същия параграф изречение второ е посочено, че разрешението за пребиваване не е официален документ за самоличност.

Изпълнителното деяние е с характер на просто извършване, без законовият му състав да предвижда резултатност, т.е. настъпването на вредни последици. Същевременно, за да бъде квалифицирано едно нарушение като маловажно, същото следва да съдържа в себе си признаци/обстоятелства, които да го отличават от другите подобни/аналогични на него нарушения и от там да обуславят по-ниска степен на обществена опасност. В случая такива обстоятелства, нито се твърдят, нито се установяват от съда. Твърдението, че на етапа на съдебното следствие не са представени доказателства за наличието на други нарушения на ЗМИП, санкционирани с влезли в законна сила Наказателни постановления, които биха завишили степента на обществена опасност на Дружеството и което мотивира извод за инцидентност на противоправното бездействие, е несъстоятелно. От приложения по делото Констативен протокол /л. 24 от въззивното дело/, което доказателство не е оспорено по надлежния ред, е видно, че деянието не е извършено инцидентно, обратно такава деяние е извършено на 07 02 2019 г., 05 07 2019 г. и на 31 07 2019 г. спрямо три други физически лица, а несанкционирането на тези деяния е обстоятелство, което не може да ги заличи като съществуващи от правния мир. Последващо извършени от дружеството действия по идентификация не променят фактическите обстоятелства на деянието и поради това не променят неговата правна същност/квалификация.

Текстът на чл. 53 ал. 5 от ЗМИП, на който се позовава касаторът няма отношение, нито към нарушението, нито към въпросът за неговата маловажност, тъй като същият касае случаи, при които официален документ е представен, но в него липсват посочените в чл. 53, ал. 2 данни, докато при настоящия случай липсва представяне на официален документ или този текст не може и не обосновава по-ниска степен на обществена опасност, поради което чл. 28 от ЗАНН не може да намери приложение.

С оглед на изложеното касационната инстанция намира подадената жалба за неоснователна, а въззивното решение за законосъобразно.

От гледна точка валидността и допустимостта на съдебния акт, последният има качествата на такъв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 1 и 2, предложение първо от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 229 от 16 07 2020 г. по АНД № 522/2020 г. на районен съд гр. Монтана като правилно.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Решение № 229 от 16.07.2020 г. по адм. н. д. № 522 / 2020 г. на IV състав на Районен съд - Монтана

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИМИТРИНА НИКОЛОВА

СЕКРЕТАР: НИКОЛИНКА АЛЕКСАНДРОВА...

ПРОКУРОР: А...

Разгледа докладваното от съдията НиколоваАН дело 522 по описа за 2020ги за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.340 от НПК във връзка с чл.59 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 38-10 от 19.03.2020г. на Председателя на ДАНС на "Б. е. Д. К." ООД, със седалище и адрес на управление в град С. е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5 000.00 /пет хиляди/ лева на основание чл.116 ал.1 т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Недоволен от така издаденото Наказателно постановление е останало Дружеството, чрез пълномощника си, като обжалва същото с оплакване за необоснованост и незаконосъобразност, като се излагат конкретни доводи - НП е издадено при съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушения на материалния закон. Моли съда да отмени атакуваното наказателно постановление, като незаконосъобразно. В хода на въззивното производство процесуалния представител поддържа жалбата.

Въззиваемата страна чрез своя процесуален представител, в писмено становище развива доводи, че жалбата е неоснователна, а атакуваното наказателно постановление - законосъобразно.

Въззивният съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, доводите на страните и изложените в жалбата основания, намира за установено следното:

Жалбата е допустима: подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН в съответствие с изискуемото от закона съдържание и от страна, имаща правен интерес и процесуална възможност за въззивно обжалване, а разгледана по същество се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 12.08.2019г. в гр. Монтана е сключен Договор за К. с номер XXXX със страни: "Б. е. Д. К." ООД, ЕИК 201513004, със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ул. "Незабравка" № 25, ет. 5, вписано в

Регистъра на БНБ като финансова институция с Удостоверение № BGR00250, представлявано от Б. К. Б. и С.И.Г. - "Кредитор" и У. Ш. Н., ЕГН xxxxxxxxxx, номер на лична карта № xxxx , издадена на xxxx . от МВР С., с постоянен адрес:xxx и настоящ адрес:xxx - "Кредитополучател".

Със сключването на договора за К. между описаните по-горе страни се установява делово взаимоотношение по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП.

Разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗМИП задължава лицата по чл. 4 от ЗМИП да идентифицират клиентите и да проверят тяхната идентификация преди установяването на делови взаимоотношения по чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП.

Като задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, "Б. е. Д. К." ООД, ЕИК 201513004 е било длъжно да идентифицира "Клиента" по Договор за К. с номер ХХХХ - УС АМА Ш. Н. преди сключването на същия договор съгласно изискванията на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, а именно - чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

От страна на "Б. е. Д. К." ООД, ЕИК 201513004 във връзка с идентификацията на физическото лице - У. Ш. Н. ЕГН xxxxxxxxxx е представено само Разрешение за пребиваване № xxxx , издадено на xxxx . от МВР С., валидно до 03.10.2020г. Данните от същото Разрешение за пребиваване са вписани в Договор за К. с номер ХХХХ от 12.08.2019г. като данни от лична карта на клиента.

Изрично в § 1, т. 12 от Допълнителните разпоредби на ЗМИП е посочено, че разрешението за пребиваване не е официален документ за самоличност, а съгласно чл. 3, ал. 4 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД), документите за пребиваване удостоверяват само правото на пребиваване на територията на Република България.

В представената по време на проверката на 18.10.2019 г. "Допълнителна информация № 2, която да бъде приложена към документите и обясненията по проверка от ДАНС, в изпълнение на Заповед № ФР - 9-62/27.09.2019 г.", изрично от страна на "Б. е. Д. К." ООД е посочено:

" 2. При извършената проверка беше установен пропуск от страна на Дружеството и във връзка с чл. 53. ал. 1 от ЗМИП, касаещ извършването на идентификация на лицата с постоянно пребиваване на територията на Република България, който пропуск се състои в това, че не са изисквани личните документи на лицата от държавата, на която те са граждани, а само разрешенията за временно пребиваване, издадено от Министерството на вътрешните работи.

По отношение на този пропуск също са взети незабавни мерки за неговото отстраняване, като от деня, следващ тяхното установяване са издадени задължителни указания към Риск Мениджъра на Дружеството, които прилагаме като доказателство за предприетите незабавни действия. "

Като не е идентифицирало чрез официален документ за самоличност - У. Ш. Н., ЕГН xxxxxxxxxx, гражданин на Сирия, преди подписването на Договор за К. с номер МАХ_500020176 на 12.08.2019г., в гр. Монтана, "Б. е. Д. К." ООД, ЕИК 201513004 е извършило административно нарушение по чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП - деяние, наказуемо по чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП.

Извършеното нарушение се доказва от представените заверени копия на: Договор за К. с номер МАХ_500020176 от 12.08.2019 г., Копие на разрешение за

пребиваване на У. Ш. Н., Данни за осигурено лице, Справка НОИ - Регистър на трудовите договори и Справка ЦКР, както и липсата на официален документ за самоличност на лицето У. Ш. Н., роден на xxx г. в Сирия.

За извършеното административно нарушение е съставен и предявен Акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-284/29.01.2020 г., с което е ангажирана административнонаказателна отговорност на задълженото лице.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е постъпило Възражение под формата на Становище с вх. № ФР-11-818/03.02.2020 г. от "Б. е. Д. К." ООД, ЕИК 201513004, със седалище и адрес на управление гр. С., район Изгрев, ул. "Незабравка" № 25, ет. 5, представлявано заедно и поотделно от управителите Б. К. Б., ЕГН xxxxxxxxxx и С.И.Г., ЕГН xxxxxxxxxx, срещу АУАН № ФР-10-280/29.01.2020 г., АУАН № ФР-10-282/29.01.2020 г., АУАН № ФР-10-283/29.01.2020 г. и АУАН № ФР-10-284/29.01.2020 г. на САД ФР - ДАНС.

В Становище вх. № ФР-11-818/03.02.2020 г. жалбоподателят отбелязъл, че законното несъответствие по прилагането на ЗМИП, установено при проверката, е породено от факта, че в процесиите случаи всички данни за лицата, изискуеми от чл. 53 от ЗМИП, били събрани от удостоверенията им за постоянно пребиваване. Събирането им било извършено от официален документ, издаден от Министерството на вътрешните работи, и въз основа на тези данни били извършени всички необходими проверки, за да бъде потвърдена идентификацията на лицата. Счита за твърде тежко извършеното санкциониране посредством съставянето и връчването на четири акта за установяване на административни нарушения на едно и също основание, като посочва следните съображения за това:

Установеното несъответствие при прилагането на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП било отстранено незабавно в хода на проверката, като дружеството извършило всички необходими формални действия за реструктуриране на процеса по идентификация на лицата със статут на постоянно пребиваващи в България, за да липсва възможност занаяпред да бъдат констатирани пропуски при определени лица с визирания статут.

В хода на проверката дружеството било заявило по категоричен начин своята позиция, че негова приоритетна цел била да осъществява своята дейност в съответствие със ЗМИП, която позиция намерила отражение в незабавните и конкретни действия, които били предприети в посока отстраняване на констатираните несъответствия. Тази негова позиция била отчетена и от проверяващите, които посочили в констативния протокол от проверката незабавните мерки, които били предприети по всеки един от случаите.

Установеното несъответствие при прилагането на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП не довело до неблагоприятни последици, настъпването на които законът цели да предотврати, и съответно не била нарушена превантивната функция, която като цяло имало законодателството в тази сфера. Още на следващия ден лицата, чиято идентификация е извършена в несъответствие с разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, били открити и идентифицирани в съответствие с разпоредбите на закона.

С оглед на гореизложеното и предвид липсата на вреди, настъпили от констатираното несъответствие при идентификацията на определени лица, нарушителят счел за справедливо да бъде предупреден, а не санкциониран. По този начин щяла да бъде постигната целта на закона и извършената проверка щяла да е изиграла ролята на коректив за осъществяването на дейността на "Б. е. Д. К." ООД съобразно действащото законодателство.

Разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП задължава своите адресати, в това число и финансовите институции, да прилагат мерките за комплексна проверка на клиентите при установяване на делови взаимоотношения.

Като част от комплексната проверка и основна мярка за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, задължението за идентифициране на клиентите по начина, посочен в ЗМИП и ППЗМИП, е императивно вменено на правните субекти по чл. 4 от ЗМИП, включително на финансовите институции.

В настоящия случай "Б. е. Д. К." ООД по занятие извършва дейност на финансова институция по смисъла на Закона за кредитните институции (ЗКИ), а всяко от отношенията, установени:

на 07.02.2019г. въз основа на сключения Договор за К. с номер МАХ_500014458 от 07.02.2019 г., с клиента САИД БАБАИ РАБИИ;

на 05.07.2019г. въз основа на сключения Договор за К. с номер МАХ_500019110 от 05.07.2019 г., с клиента СУНЧИЦА МИТОВСКА;

на 31.07.2019г. въз основа на сключения Договор за К. с номер МАХ_500019779 от 31.07.2019 г., с клиента АНДРАНИК ГАЛАДЖИЯН;

на 12.08.2019г. въз основа на сключения Договор за К. с номер ХХХХ от 12.08.2019 г., с клиента У. Ш. Н.

притежава изискуемия елемент на продължителност с оглед неговия предмет и съдържание.

Предвид горното, за "Б. е. Д. К." ООД е възникнало задължение да идентифицира всеки един от тези свои клиенти преди сключването на договор за К. с него, съгласно разпоредбата на чл. 15, ал.1 от ЗМИП.

Разпоредбата на чл. 53 ал. 1 от ЗМИП въвежда задължение за лицата по чл. 4 от ЗМИП да идентифицират клиентите - физически лица чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. За да бъде надлежно идентифициран клиент - физическо лице, е необходима да се съберат и всички посочени в чл. 53, ал. 2 от ЗМИП данни. Същите следва да бъдат снети от официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента.

Видно от изложеното, за да бъде надлежно идентифициран клиент - физическо лице, в изпълнение на разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, е нужно същият да представи официален документ за самоличност, от който да бъде снето копие, както и да се съберат всички посочени в чл. 53, ал.2 от ЗМИП данни.

Идентификация на клиент - физическо лице, извършена само въз основа на събрани идентификационни данни, не изпълнява целите на ЗМИП. В този смисъл е неоснователно обяснението на "Б. е. Д. К." ООД, че липсата на идентификация чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него се дължи на факта, че в процесите случаи всички изискуеми от чл. 53 от ЗМИП данни за лицата били събрани от удостоверенията им за постоянно пребиваване. Нарушителят тълкува разпоредбата на чл. 53 от ЗМИП по начин, който допуска идентификация само въз основа на събиране на идентификационни данни, което не е достатъчно за постигане целите на закона.

АНО е приел за безспорно установено от документите по преписката, че към момента на извършване на проверката на контролните органи не са представени копия на официални документи за самоличност на физическите лица САИД БАБАИ РАБИИ, СУНЧИЦА МИТОВСКА, У. Ш. Н., АНДРАНИК ГАЛАДЖИЯН, поради което е направен

обоснован извод, че тези лица не са идентифицирани от финансовата институция, съгласно изискванията на ЗМИП.

Вземането на незабавни мерки за преустановяване извършването на идентификацията на клиентите физически лица в нарушение на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП чрез издаването на задължителни указания към риск мениджъра на дружеството няма отношение към извършените административни нарушения, тъй като е предприето в по-късен момент - момент, в който извършените административни нарушения вече са налице.

Приел още, че твърденията на нарушителя, че още на следващия ден лицата, чиято идентификация е извършена в несъответствие с разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, били открити и идентифицирани в съответствие с разпоредбите на закона са ирелевантни. **За да може контролният орган да установи дали задължено лице по чл. 4 от ЗМИП е изпълнило задължение по дадена разпоредба на ЗМИП, то следва същото да може да предостави съответните документи в момента на проверката. Това задължение произтича от разпоредбата на чл. 68, ал. 1 от ЗМИП: "Всички събрани и изготвени по реда на този закон и на правилника за прилагането му документи, данни и информация, включително свързани с установяване или поддържане на делови взаимоотношения, се съхраняват така, че да бъдат на разположение на дирекция "Финансово разузнаване" на Д. А. "Н. с.", на съответните органи за надзор и на одиторите. Същите се предоставят на дирекция " Финансово разузнаване" на Д. А. "Н. с." при поискване в оригинал, служебно заверен препис, извлечение или справка в определения от директора на дирекцията срок и формат." и от правомощията на контролните органи, съгласно чл. 109, ал. 1 от ЗМИП.**

Основната цел на Закона за мерките срещу изпирането на пари е установяването на мерки за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение. Осигуряването на пълнота на информацията относно личността на клиентите - физически лица е необходима с оглед обезпечаване риска от изпиране на пари.

Предвид гореизложеното, както и целта и обществената значимост на нарушената законова разпоредба, АНО приел, че деянията са засегнали съществено обществените отношения, свързани с мерките на държавата за предотвратяването на изпирането на пари. В тази връзка, счел, че не Б. следвало да се прилага нормата на чл. 28, б. а от ЗАНН. тъй като не се касае за маловажни случаи, предвид характера на нарушенията и целите на ЗМИП.

Съдът като съобрази събраните по делото писмени и гласни доказателства намира НП за законосъобразно по следните митиви:

Със Заповед № 3-1085/18.04.2018г. председателят на ДАНС е делегирал правомощия на директора на дирекция "Финансово разузнаване" да издава заповеди за извършване на проверки по ЗМИП. В изпълнение на това правомощие е издадена Заповед № ФР-9-62/27.09.2019г. на Директора на дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС, с която са определени длъжностни лица от дирекция "Финансово разузнаване" към ДАНС, на които е наредено извършването на проверка на място на "Б. Е. Д." ЕООД, задължено лице по чл.4, т. от ЗМИП. Целта на проверката била установяване изпълнението на задълженията на финансовата институция, съгласно изискванията на ЗМИП през периода 01.01.2019г. до 30.09.2019г.

На 12.08.2019г. в гр. Монтана е сключен договор за К. между ..Б. Е. Д. К." ООД - кредитор и У. Ш. Н., ЕГН xxxxxxxxxx. л.к.№ xxxx - кредитополучател.

Със сключването на договора за К., между посочените страни се установяват делово взаимоотношение по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗМИП.

Като задължено лице по чл.4, т.3 ЗМИП, "Б. Е. Д. К." ООД е било длъжно да идентифицира "клиента" по договор за К., преди сключването на този договор, съгласно изискванията на чл.53, ал.1 от ЗМИП, а именно чрез предоставяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Това задължение за "Б. Е. Д. К." ООД произтича по смисъла на чл.15, ал.1 ЗМИП и се изразява в това, че задълженото лице следва да идентифицира клиентите си и да проверява тяхната идентификация преди установяването на делови взаимоотношения.

По време на проверката, от страна на "Б. Е. Д. К." ООД е предоставено копие на Разрешение за пребиваване № xxxx /2017г., като данните от същото са вписани в Договор за К. с номер МАХ-500020176/2019, като данни от личната карта на клиента.

Като не е идентифицирало чрез официален документ за самоличност клиента си, преди подписването на горепосочения Договор за К., "Б. Е. Д. К." ООД е извършило административно нарушение по чл.53, ал.1 ЗМИП, вр. чл.15, ал.1 ЗМИП - деяние, наказуемо по чл. 116, ал.1, т.3 ЗМИП.

Изрично в §1, т.12 от ДР на ЗМИП е посочено, че разрешението за пребиваване не е официален документ за самоличност. Съгласно чл.3, ал.4 на Закона за българските лични документи, документите за пребиваване удостоверяват само правото на пребиваване на територията на страната.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира атакувания акт за законосъобразен, постановен в съответствие с материалноправните разпоредби и при спазване процесуалните изисквания.

Административнонаказателното производство е започнало и завършило при спазване на материалноправните разпоредби по ЗМИП и процесуалните правила, разписани в ЗАНН.

Оспореното НП е издадено от компетентен орган. Съгласно чл.123 на ЗМИП "наказателните постановления се издават от председателя на Д. А. "Н. с.", като в случая, актът е издаден от именно от председателя на ДАНС в рамките на възложената му от ЗМИП компетентност.

НП е издадено срещу задължено лице по чл.4, т. 3 от ЗМИП - финансови институции по смисъла на Закона за кредитните институции;

Въз основа на съставения АУАН административнонаказващият орган е издал НП, съдържащо всички изискуеми реквизити по чл.57 от ЗАНН и при спазване на сроковете определени в ЗАНН.

От съдържанието на АУАН и НП е видно, че са описани всички съществени белези на извършеното нарушение, както и обстоятелствата по осъществяването му. Това налага извода за обоснованост и мотивираност на оспорения акт. Процесното НП притежава дължимото според чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН съдържание и по-специално реквизитите по т. 5 и т.6 от ал.1 на чл.57 ЗАНН. Актът съдържа описание на нарушението, съответстващо на съдържанието на неизпълненото задължение по чл.53, ал.1 във вр. с чл.15, ал.1 от ЗМИП, обезпечаващо възможността привлеченото към отговорност лице да съобрази защитата си е правната квалификация на твърдяното нарушение.

Установеното административно нарушението е формално и преценката за наличието и значителността, респективно липсата и незначителността на вредни последици не представлява смекчаващо отговорността обстоятелство, което да влияе на обществената опасност в контекста на легалната дефиниция на маловажния случай

по чл.93, т.9 от НК. От събраните доказателства не са налице и смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обуславят по-ниска степен на обществена опасност на извършеното нарушение, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид.

Обществените отношения по регулиране на финансово-стопанската сфера имат за цел недопускане ощетяването на фиска, включително използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, което в съвременните условия следва да се реализира и чрез превантивни мерки. Такива са именно предвидените в ЗМИП мерки за превенция срещу използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение. Характерът на тази дейност, като такава с приоритет в държавно-регулираните отношения е дала отражение в удължения срок за съставяне на АУАН по извършени нарушения по ЗМИП (чл.34, ал.2 от ЗАНН) размера на предвидената от законодателя санкция (чл.116 от ЗМИП) и други видове гаранции, свързани с нормативно изискване за събирането или декларирането на определени данни или приемане на специални правила, които следва да се извършат под страх от административнонаказателна отговорност. Ето защо предвид приоритетния характер на тази дейност в държавно-регулираните отношения, съдът намира, че в случая е неприложима разпоредбата на чл.28, б. "а" от ЗАНН.

Наложено е административно наказание "имуществена санкция" в минималния, определен от законодателя размер - 5 000 лева. АНО е взел предвид характера и тежестта на нарушението с оглед важността на засегнатите от него обществени отношения, свързани с прилагането на мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. Наказващият орган е съобразил характера и тежестта на нарушението с целта при налагане на административно наказание, съгласно чл.12 от ЗАНН, а именно постигане на

РС приема

АС потвърждава, като излага също, че

превантивен и предупредителен ефект на наказанието към спазване на установения правен ред.

Относно наведените в жалбата твърдения за наличие на процесуални

пороци в АУАН и НП, съдът намира същите за неоснователни, неподкрепени от събраните по делото доказателства. Твърди се, че от съдържанието на АУАН не става ясно мястото на извършване на нарушението, като жалбоподателят

игнорира факта, че проверката от страна на органите на ДАНС е извършена по документи. В приложеното копие на процесния договор, от страна на дружеството - като мястото на сключването му, е отбелязано: „Днес,

12.08.2019г., в гр. Монтана, следователно едва ли за "Б. Е. Д. К." ООД остава неясно кое е това място, където е сключило договора си в гр. Монтана. Допълнително, проверка в официалния сайт на дружеството показва, че т.нар. "представителен офис" е един на територията на гр. Монтана.

В т.3 от жалбата се твърди, нарушение на чл.57, ал.1, т.5, а именно липса на доказателства за извършеното нарушение - на стр.3/9, трети абзац, АНО е изброил доказателствата, които е събрал, изследвал и обсъдил във връзка с извършеното нарушение.

На основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН и чл.24 от Наредба, приета с ПМС №4/06.01.2016г. във вр. чл.37 ЗПП и чл.78, ал.8 ГПК, жалбоподателят следва да заплати на наказващият орган възнаграждение в размер на 100 лева.

Предвид изложените мотиви и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН Районен съд - Монтана

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-10 от 19.03.2020г. на Председателя на ДАНС, с което на "Б. е. Д. К." ООД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5 000.00 /пет хиляди/ лева на основание чл.116 ал.1 т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА "Б. е. Д. К." ООД, ЕИК 201513004, със седалище и адрес на управление в град С., ж.к Изток, ул.Незабравка №25, ет.5 да **ЗАПЛАТИ** на Д. А. Н. с. /ДАНС/ сумата в размер на 100.00 (сто) лева, представляваща разноски за възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред АС-Монтана в 14-дневен срок от съобщението на страните.